

תל'אביב

מקום ליד הצמרת

אני יודע שיש לכמה מכם נשק מוסתר בבית, ואמרו לי שאתם רוצים לירות אם יבואו להרוס את הבתים שלכם. לכן אני מזוהר את כולכם לא להשתמש בכוח, כי זה יכול לקלקל את השם הטוב שלנו בכל העיר! קרא חבר ועד שכונת גבעתי'עמל הצפון תל'אביבית, באסיפת תושבי השכר' הגפ'.

אך דברים אלה נפלו על אוניים אטומות. 'אצלי אין נשק בבית', הודיע אחד התוש'כים הנוצעים, 'אבל אם יבואו להרוס את הבית שלי - יישפר דמ!'

הכרות מלחמה כזו עוררה את ראשי 260 המשפחות שנוכחו באסיפה. כי על אותן משפחות, השוכנות בחציה המזרחי של השכונה, איימה סכנת נישול. חברת סולל' בונה, שקנתה את 83 הדונמים עליהם יש' בו, איימה לסלקם בכל מחיר.

עוד בו בערב יצאו תושבי החלק המז'רחי של השכונה, גבעת עמל ב', והרסו את כל גדרות-החיל של שהוקמו בשבוע האחרון בלידי פועלי החברה ההסתדרותית. הקרב בין החברה העניקה לבין התושבים הדלים נכנס לשלב מכריע.

כמה ררוש לפקיד? אדמות גבעות' עמל מחולקות מאז מלחמת-העצמאות לשל' שה חלקים. לפניכן ישבו במקום ערבים, גידלו פרות שחורות בכיפות הירקון הסי' מר, וקראו לשכונתם על שמו - ג'מוסין.

כשפצו הקרבות בתל'אביב, ברחו תושבי הגבול היפואי לג'מוסין, גירשו את הער'בים יחד עם הפרות. המקום התחלק לשכ'רות לפי מוצא התושבים. יוצאי השכונות היפואיות התיישבו בג'מוסין א, פליטי שכ'רות נת-התקפה וברם-התימנים התיישבו בגבע'ת ממול - ג'מוסין ב, החליטו באסיפת' שכונה לקרוא למקום גבעת-עמל. השם נר' בק לשתי הגבעות, והוכר כשמן הרשמי.

כעבור פחות משנה נוספו לתושבים הר'לים שכנים מסוג אחר. מוסדות המדינה, שזה עתה הוקמה, החליטו להעניק לפקידיהם הבכירים קרקע במחיר זול, כדי להקים עליה שיכונם. הקרקע שנבחרה היתה סמוכה ל' גבעת עמל א, ופקידים רבים כמו דויד ('דולק') הורוביץ, כיום נגיד בנק ישראל, פנחס לבון, ופקידים רבים אחרים, קיבלו חלקות-קרקע של חמש מאות מטרים מר' בעים במחיר הסמלי של שלוש לירות למטר.

בעקבות הרעש שפרץ, קבע שר-המשפ'טים דאז, פנחס רוזן, שחלקה בת שלוש מאות מטרים מרובעים תספק בהחלט לפ'קידים, אליהם הצטרפו בינתיים גם פקידים בכירים של עיריית תל'אביב.

רוב קוני הקרקעות באותה תקופה לא התיישבו במקום, מכרו בינתיים את חלקתם במחירים הריאליים שלה, המגיעים כיום כבר ליותר ממאה לירות למטר מרובע. הנותרים הקימו וילות נאות, נטלו לעצמם את השם 'היורמי' 'שכונת הצמרת'.

אך לפשוטי-העם שהתיישבו במקום, ש'ביקשו לקנות את חלקתם, ולוא גם במחיר רים הריאליים שלה, סירבו אנשי האופטר'וס פוס על הרכוש הנטוש להיענות, והם נשארו יושבים על הקרקע. הם החלו מרחיבים לאט' לאט את דירותיהם העלובות, הופכים אותן למשכן אנושי.

סיפר מאיר ימיני (40), עובד עיריית תל'אביב, שבא לגבעת עמל א' מיפ'ו: 'אני הייתי במלחמה ואשתי, בחודש הששעי להריגה, עברה למקום. קיבלתי כאחי ליפט עלוב, והעמדתי אותו על חלקה זרועת קוצים. במשך הזמן הוספתי חדרים, אך כל הזמן סבלו הבנים שלי מהרטיבות, ועד היום הם אינם בריאים לגמרי. אבל כיום יש לי חלקת קרקע קטנה, עם עצי פרי ש'נטעתי, ודירה קטנה עם חדר וחצי'.

פלידה ובנייה. לפני זמן לא רב נמכרו אדמות גבעת-עמל ב' לסולל' בונה. האדמה נמכרה לחברה הקבלנית הגדולה במחיר ה'סמלי של 22.5 ל' למטר מרובע, בסך הכל מיליון 800 אלף לירות. אחד התנאים החשובים בתנאי המכירה: שהחברה תדאג לפתרון בעיית התושבים. הקרקע נמכרה ל' לא מיכרו, דבר שהמריץ את מבקר-המדינה לפתוח בחקירה. אך בינתיים החלו אנשי החברה עושים הכל כדי לפנות את התוש'בים מהשטח. ברומה לפעולות דומות בשכ'רות מחלול ובשכונת נורדיה.

הם הסכימו לתת לכל תושב 3000 לירות תמורת חדר. מאחר שהדירה הגדולה ביותר

היא בת שני חדרים, לא יכלו התושבים לע' שות בסכום זה דבר. בינתיים הוקמו גר'רות לאורך ולרוחב, כדי להפריע את התנועה הסדירה. אנשי החברה אף קנו את הבית של ג'הילדים של ארגון אמהות עובדות בשכונה, השאירו בכך את הילדים הצעירים לשחק בסמיטאות העפר.

אך בידי התישבים היה העתק החווה ה'חתום של החברה, לפיו התחייבה לפתור את הבעיות. הם נעמדו על דרכיהם של ה' מגדרים, התנגדו בכוח להורסים, הודיעו ל' חברה שהם ימכרו את דירותיהם רק תמורת שיכון שהעיר - ממש כפי שצויין ב' חווה. אך לסולל'בונה יש סבלנות. חברת' שיכון פרטית כבר הציעה לקנות ממנה את השטח. באותם התנאים, תמורת ארבעה מיל'יון לירות.

הכל מותר. כשנשאל השבוע סגן מנהל מינהל המרקעים כיצד נמסרה קרקע המדי'נה לסולל'בונה בסכום מבוטל וללא מיכרו, ענה קצרות: 'זה מותר לנו'.

מדוע לא נמכרה הקרקע באותו מחיר לתושבים עצמם? 'מפני שסולל' בונה תפתור את הבעיות של תיכנון האזור. לא היה טעם למכור את הקרקע לתושבים שימשיכו לשבת עליה כמו עד עכשיו'.

כאשר הרסו התושבים השבוע את הגדרות, נחברו גם פירוש התיכנון לגביהם. כששאלו את מנהל העבודה מה יעשו בכסף הול המוצע להם, השיבו: 'לכו לשידך-מואנים!'

תשובת התושבים: מה הערובה שתוך שנה לא יקרה אותו דבר עצמו בשידך-מואנים?

דרכי חיים

שאלה של טעם

כאלפיים מתושבי ישראל שינו לאחרונה את שמותיהם. זאת פירסם עתה משרד ה'פנים ברשומות.

בין האלפיים שלא היו מרוצים משמם הקודם, היה גולשן אמנון מנתניה. שמו ה'קודם: גולשן נאצר. קל להבין מה הציק לאורח זבל עזא, ששינה את שמו למצליח עזרא. מובנת גם הסתייגותה של זין פורי'סונה, שהלכה למירסם התושבים והחליפה את שמה הפרטי - פורטוגה - לשם עברי'סגור: מזל.

אולם לא ברור מה הציק לויסמן אברהם בשמו הקודם לבני. מזרחי שמעון היה משוכנע שהעולם יסביר לו פנים יותר בשמו החדש - שפירא שמעון. השקפת-עולם נוגדת ה'תה לנורילוביץ אברהם ממחוז תל'אביב, ש' החליף את שמו לרחמים אברהם.

לזיקוביץ הינדל בלומה נידמה היה ש'שמה קצר מדי. היא בחרה בשם הבא: זליקוביץ אילה הינדל בלומה. מסתפק ב' מעט היה מילהופר חיים. שמו הקודם: מיל'הופר שמואל היינץ פאול ארוין.

לא מעט אנשים היו בטוחים כי משנה אות, משנה מזל. בלעדי אליעזר שינה לגני'עדי אליעזר. מעט חנוקה למעגל חנוכה. קרניול טלמן לקרניול קלמן. שפיר דורה לשפיר דובה. פתחי פתחי לפתחי יפתח. צבטני נעמי לזבדני נעמי.

קשה לדעת מה מניע את האורח לבחור דחקא בשם זה ולא באחר: מוצרי מרים שינתה למוצרי מירה. צמח רות הפכה צמח ריטה. שוחתים זוליא הפכה שוחתים לאה. יעקב ריימונד - יעקב רחל. מורדוקוביץ זאב - מורדוקוביץ אריה. חקיקי אירג - חקיקי הרצל. גוסמן רוזה - גוסמן יוכבד. תם טלימאן - תם שלמה. קובי ירדנה - קוז ירדנה. קקואן מהראנגי - קקיאן עננה. יהודה צביה - יהודה אורלי.

בין המחליפים בלטה הקבוצה ההיסטורית' גיאוגרפית: האיש פורמן אילת החליף את שמו לפורמן אילת מצדה. חזון חזון - חזון חזנהל. נקאש שלום - בן יהודע בניהו.

טבעית ביותר סיבת השנוי בקבוצת האנ'שים הבאה ויס כסיאל - ויס מאיר. נוימן לולו - נוימן אריה. טלח טורקה - צולח יהודית. אקאקה גאק - כוהן יהודה. ארץ קדושיא אגא בבא - ארץ קדושה יהודה.

לגולדוסר פייגה שולמית היו, יתכן, מני'עים חשובים מאד, אם הלכה באופן מיוחד למשרד-הפנים והחליפה את שמה לגולדוסר שולמית פייגה.

שאלה של טעם, כמובן.

מאת

מיכאל אבידור

אין עתונים שמרניים יותר מאשר כתבי-העת האמריקאיים, המכתמים אל מיליוני הפורטאנים המהחים את אוכלוסיית ארצות-הברית. בין אלה, אין עתונים שמ'רניים יותר מעתוני-הנשים, המכריזים על עצמם כעל "עתונים למשפחה כולה". לעולם לא תמצא בהם דבר שאינו מקובל על הכל, שאינו זוכה לאישור אילם של כל הכנסיות ואגודות-המוסר.

בחודש שעבר עשה אחד משבועוני-נשים אלה מעשה שהיכה גלים ברחבי העתונות האמריקאית, וגרם מאז לחיכות בלתי-פוסק. באזאר, אחד השמרניים ביותר מבין עתונים שמרניים אלה, פירסם על גבי עמוד שלם תצלום ענק של אשה עירומה.

התמונה הראתה את הרוונת כריסטינה פאולוצ'י, דוגמנית-איכנה אמריקאית ידו'עה. היא פורסמה כפהיזה לסידרה של תמו'רות-אופנה רגילות, בהן הופיעה הרוונת כדוגמנית יחידה.

ככותרת לתמונה כתב העתון: "יצירה צילומית של ריצ'ארד אייבדון היא בהתאם לרוח הקלאסית הנמשכת מאז פראקסיטלס ועד מאטיס. רוח זו מתעבת את הצניעות זכובת, ופונה לעבר גילוי-הלב הישיר, הסגור ליופי האלגנטי והמסתורי של הגוף האנושי."

העידום באמנות הפך לדבר מ' גם לגבי הצי'י - כפי שמוכיחה גם תמונה זו של הצייר מתי קלו'.

האם העידום

אי-שיצבור ישראל' החותם בשם = עם מעמ'י

כמה ממטנדי התצלום הסתפקו בציון' הרעיה שהרוונת יפה במלבושיה יותר כי הבינו שמארע עתונאי זה מהווה סימן' דרך בתולדות העתונות האמריקאית ו' אם העירום כשר מעל עמודי באזאר, הרחיה כשר בכל עתון.

★★★

צברית בחיק הטבע

אך מקרה הוא שכמעט באותו יום, בו יצא לאור גליון היסטורי זה של באזאר הופיעה בהעולם הזה (1273) כתבתו של אלי אביבי על "הצברית בחיק הטבע", בתוספת תצלומי-העירום שצולמו על-ידו. אין זו הפעם הראשונה שהעולם הזה מפרסם תצלומי-עירום. מזה כמה שנים הוא עוסק בשטח זה בניסיונות, שעקבתי אהריהם בעניין.

אולם כל הנסיונות האלה היו הססניים. לעתים קרובות מצאה המערכת לנכון להצ'יטק ברמו. תחילה אף עשתה זאת בנימה פוריסטאנית כלשהו. למשל, כשפירסמה את תצלומי-העירום של זיוה רודן. הקורא יכול היה לקבל את הרושם כי המערכת רואה פסול במעשייה של זיוה. גרוע מזה, בתמונה שהופיעה על שער אותו גליון כיסה העולם הזה חלקים מגופה של זיוה בפסים שחורים - שאולי הניחו את דעת הפוריסטאנים, אך ששייך לתמונה אופי כמעט-פורנוגרפי, שלא היה לה כלל במקור ה' בלתי-מצונזר (שגם הוא הופיע, דומני, באיתו גליון).

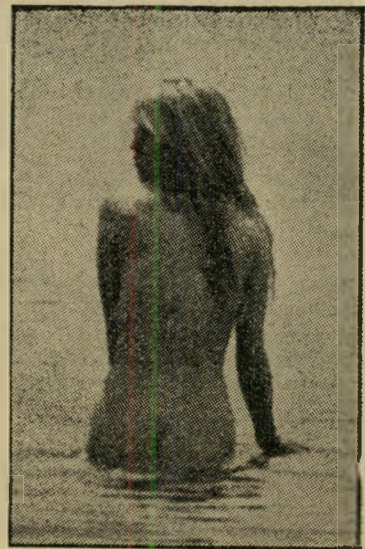
לאט-לאט, תוך היסוסים בולטים, גברה ההעזה של העתון, כמו בסידרת תצלומי הנודיסטית האנגלית שהשתה בארץ. אולם אי-אבשר היה להשתחרר מן הרושם כי ה' מערכת אינה משוכנעת די צורכה בנכונות דרכה.

דומני שהכתבה המצולמת של אלי אביבי היתה מיפנה, כי הפעם לא הורגשה שום נימה של התנצלות או היסוס, וגוף האשה הופיע בה בהערכתו הנכונה: כדבר יפה כשלעצמו, אסתטי ומקסימי, שלא זה בלבד שאין בו כל חטא או דופי, אלא שהגהו חלק מהיד רוממות הטבע. אני שמח שמיפנה זה בא דווקא כחלק מן החיכות שהתעורר בעקבות הכתבה שלי על השאלה: "האמנם הצבריות יפות?"

★★★

פוריסטאנים ופורנוגרפים

כל זאת, לא העז עדיין איש להעמיד לבירור ציבורי את השאלה אם מותר

בריג'יט' העירומה הפכה זה מכ' בר מוכרת לצופה ה' ישראלי, כאן היא נראית מתרחצת ביט.